USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobce: **P. Č.,** proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti,** se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 9. 3. 2012, č. j. 30 A 33/2012 - 5,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 11. 4. 2012 postoupena kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) ze dne 27. 3. 2012 proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Brně, jímž byla postoupena jeho žaloba ze dne 31. 1. 2012 Městskému soudu v Praze.

[2] Protože tato kasační stížnost nesplňovala zákonné podmínky ustanovení § 37 odst. 3 a § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), a podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 17. 4. 2012, č. j. 6 As 33/2012 - 5, k odstranění tam specifikovaných vad.

[3] Stěžovatel na výzvu reagoval podáním ze dne 28. 5. 2012, ve které žádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 19. 6. 2012, č. j. 6 As 33/2012 - 15, zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta. Dále jej tímto usnesením vyzval, aby Nejvyššímu správnímu soudu doložil splnění podmínky stanovené ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. a aby uhradil soudní poplatek, to vše do 15 dnů

od doručení tohoto usnesení. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 9. 7. 2012. Lhůta ke splnění povinnosti marně uplynula dnem 24. 7. 2012.

[5] Podáním ze dne 12. 7. 2012 se stěžovatel domáhal prodloužení lhůty k doložení jeho zastoupení advokátem z důvodu složitosti a časové náročnosti komunikace s advokátem. Stěžovatel rovněž požadoval, aby mu bylo povoleno soudní poplatek za kasační stížnosti uhradit ve splátkách. Tento návrh odůvodnil tak, že hrozí zastavení přezkumu pro nezaplacení poplatku, ačkoli podle stěžovatele dochází k přezkumu na druhém stupni i bez splnění podmínek, a že mu jeho sociální poměry neodůvodňují soudní poplatek uhradit v tak krátké lhůtě.

[6] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

[7] Vzhledem k tomu, že ke dni vydání tohoto rozhodnutí stěžovatel nesplnil podmínku povinného zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti podle § 105 odst. 2 s. ř. s., jedná se o nedostatek podmínek řízení, který nebyl stěžovatelem přes opakované výzvy Nejvyššího správního soudu (usnesení ze dne 17. 4. 2012, č. j. 6 As 33/2012 - 5; usnesení ze dne 19. 6. 2012, č. j. 6 As 33/2012 - 15; tj. stěžovatel měl od doručení první výzvy dne 21. 5. 2012 téměř tři měsíce ke splnění této podmínky). Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (za použití ustanovení § 120 s. ř. s.) kasační stížnost odmítnout.

[8] K podání ze dne 12. 7. 2012 Nejvyšší správní soud nemohl přihlédnout, protože tato žádost neobsahovala relevantní odůvodnění stran prodloužení lhůty k doložení právního zastoupení vzhledem k tomu, že stěžovateli bylo již v květnu tohoto roku doručeno usnesení obsahující výzvu k doložení, zda splňuje podmínku podle § 105 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel měl k iniciování řízení před Českou advokátní komorou časový prostor od 9. 7. 2012, kdy mu bylo doručeno usnesení ze dne 19. 6. 2012, č. j. 6 As 33/2012 - 15, o zamítnutí jeho žádosti o ustanovení advokáta. Nejvyššímu správnímu soudu ke dni vyhlášení tohoto rozhodnutí nebylo stěžovatelem doloženo, že by požádal Českou advokátní komoru o určení advokáta, resp. že by bylo Českou advokátní komorou o takovéto žádosti kladně rozhodnuto a že stěžovatel určenému advokátovi udělil plnou moc pro řízení o předmětné kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že od sepsání žádosti stěžovatele o prodloužení lhůty k doložení právního zastoupení uběhl jeden kalendářní měsíc, a vzhledem k tomu, že stěžovatel měl pro podání žádosti o určení advokáta Českou advokátní komorou skoro měsíc a půl, dospívá Nejvyšší správní soud k závěru, že postup stěžovatele dožadující se prodloužení lhůty k doložení právního zastoupení lze považovat nikoliv za vážně míněnou žádost, nýbrž pouze za jednu z mnoha stěžovatelem vyvolávaných procesních obstrukcí za účelem prodloužení sporu - shodně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2012, č. j. 2 As 86/2012 - 23.

[9] Za této procesní situace již soud nevyvozoval důsledky z nezaplacení soudního poplatku.

[10] Závěrem soud konstatuje, že v kontextu stereotypního procesního počínání stěžovatele v tomto, i v řadě mnoha dalších soudních řízeních, která vede, lze mít důvodně za to, že jeho postup lze považovat nikoliv za vážně míněnou žádost, nýbrž pouze za jednu z mnoha stěžovatelem vyvolávaných procesních obstrukcí za účelem prodloužení sporu – shodně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2012, č. j. 2 As 86/2012 - 23.

[11] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (ustanovení § 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 15. srpna 2012

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu